

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koalicija in njeno pravo lice.

I.

Vedno bolj se kaže, da je Dunajska koalicija pravi triumf združene nemške levice; ministerstvo Windischgrätz pa le pogreta jed tega, kar nam je bilo ministerstvo Auersperg-Lasser.

To spoznavši zapustilo je število jugoslovanskih poslancev glavnega kuharja koalicije grofa Hohenwarta, ker so ravno uvideli, da je pač mogoče, da bi Plener spreobrnil kneza Windischgrätz v pristnega liberalca, da je pa do cela nemogoče, da bi postal Plener kdaj pristen klerikalec ali konservativec.

In ne da se tajiti, da se lice koaliciji vedno bolj razkriva in da se na njem odkriva marsikatera poteza, v koji brez težave čitamo mržnjo proti slovanskemu življu v naši carevini. Dva slučaja sta se pripetila na Češkem, ki nam služita v dokaz, da bode koalicija, kolikor bolj se okrepi in ukorenini, toliko bolj postavljala se v bran proti avstrijskemu Slovanstvu. V Pragi so bili ustanovili neko društvo čeških židov, ki je delovalo na to, da bi se češki in židovski živeli nekoliko bolj sprijaznila. To se pravi, društvo imelo je namen, češkemu mišljenju uglasiti pota mej židovsko maso, ki je navadno Slovanom neprijazna. Na čelu temu društvu, kojega tendencijo bi morali v prvi vrsti hvaliti semitski liberalci, stal ni fanatični Mladoček, nego zmerni nekdanji Staročeh profesor Zucker. Društvo ni bilo politično, ali vendar je vlada s paznim očesom opazovala njegovo delovanje, ker se je na svojem koalicijskem stališču prej kot ne bala, da bi nemški liberalci morda tu in tam vsled agitacije jednote čeških židov ne zgubili stebra, na kojega so se pri vsaki volitvi opirali, to je židovskih volilcev, ki so dosedaj vsikdar z Nemci volili. Pred kratkim je omenjeno društvo vložilo na namestništvo v Pragi prošnjo, da naj bi se Praški sinagogi ne dovolilo, da bi vpeljala nemščino za svoj uradni jezik, ker bi tak uradni jezik vsekako omenjeni sinagogi škodoval pri Čebih, s kojimi hoče že večkrat omenjeno društvo sprijazniti žide. Društvo je torej nekaj naravnega zahtevalo, ali vlada bila je mnenja, da je taka zahteva politična zahteva ter je jednoto

čeških židov brez odloga razpustila. Zahteva, da naj se pri tem ali onem uradu rabijo različni jeziki, kakor nam to dopuščajo naši osnovni zakoni, je po mnenju naše koalicijske vlade politična, to se pravi, take zahteve gre stavljati jedino le političnim društvom, in če jih stavljajo nepolitična društva, pade na nje Damoklejev meč — razpust. Če bi na primer naše prepotrebno društvo „Pravnik“, ki se s politiko ne peča, sklenilo, da naj se justično ministerstvo naprosi, da naj upliva na to, da se slovenščini da več mesta pri sodiščih, kakor do sedaj, zagazilo bi društvo v nevarnost, da se razpusti. Ali vendar je ni naravnije reči, kakor bi bila ona, če bi se naš „Pravnik“ potegoval za pravice slovenskega jezika pri javnih uradih! Potegovati se za pravice slovenskega jezika, k temu je po našem mnenju vsako slovensko društvo zavezano; vprašanje, koliko veljave gre temu ali onemu jeziku v javnosti, niti politično vprašanje ni. Zategadelj nastal bo za naša društva pravi sodni dan, če bi pri nas vlada postopala po čeških vzorcih, ter vsako jezikovno zadevo prištevala političnim zadevam. Kam pridemo s svojimi društvi potem, to je jasno, ker se vsak „živio“ ali vsaka „elava“, ki se zakliče časib v tem ali onem društvu, lahko zmatra za politično demonstracijo, s kojo se na to hitrim načinom zadavi dalje delovanje dotičnega nepolitičnega društva. Vladna strela, ki je vsakala po jednoti čeških židov, je posebno nam Slovincem odkrila veliko nevarnost, ker se vsako narodno delovanje lahko ima za politično delovanje, tako da nam vlada vsak hip lahko razpusti skoraj vsa nepolitična slovenska društva. Vsak izlet našega „Sokola“ bode odsel lahko prinesel zadajo uro temu prepotrebemu društvu in prav previdno nam bode torej postopati, da nam koalicijska vlada ne uniči vsega, kar smo z velikim trudom zgradili in ustanovili. Vsekako je koristno, da spoznamo koalicijsko zistemo v njeni celoti in to prej kot mogoče. Slučaj razpusta jednote čeških židov odkril nam je nekako načelo, po katerem hoče vladati „koalicija“, in dobro je, če to načelo tistim, ki so v koalicijo še vedno zaljubljeni, na steno pribijemo. Še bolj podučen je v tem oziru drugi slučaj, o katerem spregovorimo prihodnjič.

Sodni zdravniki na Slovenskem.

(Interpelacija poslanca kanonika Karola Kluna in tovarišev do pravosodnega ministra.)

Z natečajem z dne 17. dec. 1893, št. 3503, je deželnega sodišča predsedstvo v Ljubljani razpisalo mesto prvega sodniškega zdravnika, kateri ima opravljati tudi zdravniško službo v deželnega sodišča ječi in v zaporih za mesto delegovanega c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani, kar je poprej opravljal poseben jetniški zdravnik.

Ker se sodniški zdravnik v deželi, v kateri bivajo skoro sami Slovenci, v službenem občevarju s strankami, zagovorniki, porotniki in pričami mora posluževati največ slovenskega jezika, je zanj neobhodno potrebno, da ga ume popolnoma v besedi in pisavi. Tudi se je v dotičnem razpisu od prositeljev zahtevalo, da za gori omenjeni mesti, kateri ostane združeni, dokler se kaj drugega ne ukrene, poleg strokovnega znanja morajo dokazati popolno znanje slovenskega jezika.

Vzlic temu se je pa ta služba podelila dosedanjemu drugemu sodniškemu zdravniku dr. Schusterju, kateri po dosedanjih skušnjah ni nič zmožen slovenščine in bode jedva mogel se spricati s kakim spričevalom, kakoršno si znajo pridobiti slovenščine nevedči prošniki na različne načine, da ž njimi v odločilnem trenutku pokrijejo pomanjkanje jezikovnega znanja, ali vsled tega še nič bolje ne umejo zahtevanega jezika.

Okoliščine, da je dr. Schuster dosedaj bil drugi sodniški zdravnik, da je torej le napredoval v službi, se tukaj ne more lahko poštovati. Mesto prvega sodniškega zdravnika je prejšnje čase opravljal v Ljubljani c. kr. okrajni zdravnik in drugo službo pa kak ranocelnik. Prvemu se je prepustilo oskrbovanje strogo sodniško-zdravniških funkcij in so se mu odmerile pristojbine po tarifu I. ministrske naredbe z dne 17. februvarja 1855, drž. zak. št. 33, drugemu pa le polovico teh pristojbin.

Ko se je pred nekaterimi leti razpisala služba sodniškega ranocelnika, je prosil za njo poleg nekega kvalifikovanega ranocelnika tudi med. dr. Schuster in se je ponudil, da to službo opravlja za pristojbine, odmerjene ranocelniku. Predsedstvo se je menda

LISTEK.

Začetek romana.

Češki spisal V. Mrštík; preložil Vinko.
(Dalje.)

Časih je vprašala sama sebe — zakaj, za koga je pač tako lepa, ko ni človeka, ki bi jo vedel ceniti ter bi jej to tudi rekel? A ni ga bilo. — Tistih moških travov niti ni mogla videti — a mož?

Zamislila se je. Prvi hip v žalosti svoji ni vedela, je li to srd ali groza. Še le ko se je umirila, uverila se je, da je bil to stud. — Kot da ga vidi pred seboj, z nizkim, brezmiselnim nabranim čelom, s črnimi, kratkimi, povsod jednako ostrizenimi lasmi in s kratkim, debelim vratom, ki se je izgubljal v širokih plečih in vzbočenih prsih. Ob devetih je vstajal, ob dvanajstih se vračal iz pisarne, obedoval, popušil smodko, ob treh odhajal in se vračal na večer, točno ob osmih; pol ure je večerjal, pol ure kadil in pil in ob devetih je sedel k svoji ženi; jedno uro se je bavil z njo in točno ob desetih je zopet vstajal od nje, poljubil jo na belo čelo — in zaprl za seboj vrata stranske sobe, kjer je še kaj pisal ali bral.

Tako je bilo njeno življenje. Zakaj takrat ni imela te pameti, kot jo ima sedaj! Kako drugače bi živela, drugače hotela — in srečna bi bila! In gospa Bela je ta hip v sebi čutila toliko ognja, strasti in sile, da je bila kot blazna. Čutila se je dvakrat mlado in jako in v prebitku jakosti je čutila najedenkrat željo po nečem neznanem, posebnem, divjem, tako rada bi se vzburla, udala se razkošju, a nikogar ni bilo, ki bi jo razumel ter se z njo vrgel v razkošje. In v tem se je skokoma približal predpust.

In zdajci je od leve strani, da bi vendar ne sedela sama, prisedel k njej mlad, lep človek. Za trenutje se je objela ideja večerna tema, a povsem določno se je zalezel pred njo — niklaati naočnik v bledem, s črno brado zarastlem obrazu, zabelil se naprsnik in bela kravata, čez katero se je vlekel črni motvoz naočnikov. In sedel je tu s komolci ob kolena oprtimi ter pripovedoval — o Pragi, o plesih, gledališčih, izprehodih, o vseh tej pravljici mladih let.

Bil je to mladi doktor Strnad, rojen v mestu N., sedaj koncipient pri odvetniku F. Prišel je iz Prage, obletal prve obiske, a najbolj mu je bilo všeč pri njej. Sprijateljila sta se z možem in prihajal je k njemu skoro vsak dan.

In vsak obisk je za gospo Belo pomenjal tisoč spominov, katere je poslušala kot Thamar. In Strnad, kot bi bil na prvi pogled uganil, kaj se godi v nje nedolžni duši, pripovedoval je baš to, kar jej je zvenelo najkrasneje, in v nekaterih razgovorih jej je pokazal srcé kar na dlani.

„Tako je, glejte, kaj bodem storil z njim“, govoril je sam v sebi, in prva zarez, katero je napravil na njem, zadela je uprav v najbolj občutno mesto. „Vi ne živite“, dejal jej je naravnost v oči — „vi, vi, dama vaše veljave, vaše — vaše —“ in kot bi iskal ter ne mogel najti pravega izraza za vse tisto, kar je ona čutila v sebi, je nezadovoljno dlesknil z jezikom ter se zasmejal v zadregi zaradi izpodletelega poklona. „Vi dvakrat umirate, prvič kot žena, drugič kot vsak drug človek. — Rajši nič, kot tako živeti. Povejte mi, zakaj ste se omožili?“

Gospa Bela nagubanci čelo ter nevšečno prične trgati svoj robec.

„Moj Bog, kaj sem vedela takrat“, veli na to. „Bilo mi je dvajset let, oblekli so me v avatovsko obleko, in šla sem — boljsega nisem vedela. Navadim se, mislila sem si takrat, in — — —“

Te besede so jej ušle iz duše, da sama ni vedela kako. Ustrašila se jih je, ko mu je pogledala

ravnalo po načelu, da je bolje, da se da razpisano mesto kakemu doktorju zdravilstva, nego kakemu ranocelniku, in podelilo je je dr. Schusterju, dasi ne ume slovenskega deželne jezika. Pričakovalo bi se bilo, da bode predsedstvo deželnega sodišča od dr. Schusterja zahtevalo, da si pridobi jezikovno znanje, ki je potrebno za njegovo novo službo. To se pa ni zgodilo. Pač pa je dr. Schuster postal prvi sodniški zdravnik, za katero službo se je v razpisu zahtevalo popolno znanje slovenščine, dasi tega jezika ni vešč. Kot drugi sodniški zdravnik si je dr. Schuster pač pomagal brez znanja slovenščine, ker je prvi sodniški zdravnik je bil vešč v govoru in pisavi, ali kot prvi sodniški zdravnik ne bode mogel zadoščati vsem zahtevam brez nevarnosti za redno in uspešno pravosodje, ako ga visoka pravosodna uprava ne bode prisilila, ako hoče ostati v tej jako odgovorni službi, da si pridobi jezikovno sposobnost, kakoršna se je zahtevala v razpisu.

Sedaj je z natečajem z dne 27. januarja t. l., števil. 300, namestiti služba jetniškega ranocelnika; tudi za to službo se poleg strokovnega znanja zahteva popolno znanje slovenščine. Da ta samo po sebi razumljiva določba ne ostane samo na papirju in da se bode sodnozdravniška služba, od katere je odvisna blaginja in nesreča, svoboda in življenje udeležene strank, vestno in točno po dolžnosti izvrševati mogla, usojajo se interpellacije vprašati:

Kaj misli storiti Njega ekselencija, da si sodniški zdravniki v slovenskih pokrajinah pridobijo popolno znanje slovenskega deželnega jezika in da se bode pri nameščevanju v bodoče oziralo na ta neizogiben pogoj.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. marca.

Slovenski koaliranci in vlada.

Včeraj smo po „Narodnih Listih“ javili, da so slovenski koaliranci naznanili vladi svoje tirjave glede srednjih šol. Nemški listi so to potrdili, pisali pa, da so slovenski koaliranci tirjali samo slovenske paralele na Celjski gimnaziji, ne pa tudi na Goriški in na Ljubljanski realki. O slovenskih tirjavah se je predvčeršnjim posvetoval ministerski svet. Kaj je sklenil, videlo se bode šele po današnji seji proračunskega odseka, v kateri bode moral minister določno se izjaviti glede slovenskih želja. „Neue Freie Presse“ pravi, da se je stvar aplanirala, „Wiener Allg. Zeitung“ se povedati, da se je vlada s slovenskimi koaliranci zjediniła na „posredovalni“ predlog, kateri se je stavil iz poslanskih krogov, „Narodnim Listom“ pa se brzojavlja z Dunaja, da hoče vlada Slovincem dati neke malenkosti. Vederemo, dokler pa ne vidimo, smo in ostane nemo neverni Tomaži.

Volilna reforma.

Včeraj popoldne sešli so se načelniki in zapupni odposlanci koaliranih strank pri ministerskem predsedniku, da se posvetujejo o volilnih načelih za volilno reformo. Kako je izteklo posvetovanje in kako stališče so konservativni poslanci Hohenwartovega kluba zavzeli, še ni znano, čuje se pa, da so se ti poslanci glede volilne reforme že nekoliko pomirili. Občuj se poljskimi poslanci so baje odlični člani konservativnega kluba izjavljali, da vladni načrt ni neugoden za konservativno stranko.

v obraz in oči. Ves je bil nekako preplašen: oči so se mu razširile, blede obraz mu je oblila rudečica. Nagnil se je k njej in gledajoč jo na ustnice vprašal jo z nekakim groznim glasom:

„In navadili ste se?“

„Navadila,“ odgovorila je gospa Bela in temno zarudevši glavo sklonila nad šivanje. Ko se je umirila, videla je, kako napačno je storila. Čutila je v sebi nekako dolžnost, prepovedati si take besede, a usmev jej je branil in njena strogost je zvenela kot vzbujajoča koketerija. Bala se je sicer teh besed, teh morfinovih kapljic, ki so se jej vlivale v kri, a najedenkrat se jih je navadila, navadila tako, da ga je pozneje, ko je prišel na veselico, ter zopet tako nonchalantno sedel k njej, sama izzvala, naj prisede bliže, in njen obraz, njen pogled je vidno prosil: sedi in pripoveduj!

In gospa Bela je s sanjarskim pogledom s slastjo poslušala njegovo pripovedovanje, ki je vhajalo v njo ter se vračalo kot odmev. Vsaka beseda, vsak stavek jej je prodiral v mozeg, vlival se v kri in gospa Bela je pričela sanjati o veliki slavnosti majskega življenja, proti kateremu je bilo njeno dosedanje življenje navaden sen.

(Dalje prih.)

Program trgovskega ministra.

V včerajšnji seji proračunskega odseka razvil je trgovski minister grof Wurmbrand svoj program glede podržavljenja železnice. Rekel je, da se vrše pogajanja glede podržavljenja češke severne železnice in jugo-severno-nemške železnice ter glede severno zahodne železnice. Dotične predloge pridejo že na jesen pred zbornico. Program glede podržavljenja železnice je nujno potreben, ali težko ga je izdelati, dokler ni moči podržaviti najvažnejših železnice, namreč južne železnice in severne železnice. Podržavljenje teh železnice se za sedaj ne more postaviti na program. Pri podržavljenju imenovanih železnice gledati je posebno na finančno stran, kajti pri podržavljenju kakor pri zgradbi novih železnice želi prebivalstvo, da se to zgodi, želi pa tudi, da se državna bremena ne povišajo. Res je, da nizki tarifi na državnih železnicah nakladajo težka bremena zlasti prebivalstvu, ki staneje ob privatnih železnicah z visokimi tarifi. Vprašanje, ali se je z znižanjem tarifov kaj dobrega storilo, še ni rešeno, in uvaževati bode, kake tarife politike se naj drži drž. uprava, ako se nadaljuje s podržavljenjem. Glede organizacije drž. železniškega obrata ni prezeti, da ima generalna direkcija čedalje več dela, tako da bode treba razširiti delokrog izvestnih eksekutivnih organov. Za sedaj namerava vlada ustanoviti poseben odsek za lokalne železnice. Kar se tiče obrata na lokalnih železnicah, tako je naravno, da se država nanj pristojecemu upliva ne more odreči na korist deželam, pač pa bi bilo želeži, da bi dežele same lotile se gradnje in financiranja lokalnih železnice.

Vnanje države.

Francija in Rusija.

Zadnji čas so listi zopet obširno pisali o razmerju mej Francijo in Rusijo. Trozvezni listi so dokazovali, da se je ruski car odvrnil od Francije in zopet približal Nemčiji ter da mej Rusijo in Francijo sploh ni bilo nikdar pisane pogodbe. Ta izvajanja so napotila francosko vlado, da je v officijem „Journal des Débats“ naznanila, da se je mej Rusijo in Francijo koj po Toulonskem obisku podpisala vojaška konvencija, po kateri sta Rusija in Francija vezani podpirati druga drugo, če bi kaka trozvezna država jedno izmed njiju napadla. List naznanja dalje, da bo vlada razglasila besedilo te pogodbe, da naredi konec ugibanju. Ta članek obuja silno senzacijo.

Novi nemiri v Italiji.

Delavci okoli Parme so uprizorili malo revolucijo, ki traja že več dni in se silno hitro razširja po okolici. Predvčeršnjim po noči bili so velikanški izgredi. Ko je vojaštvo hotelo razgnati razgrajalce, nastal je mej uporniki in vojaki krvav, skoro celo noč trajajoč boj. Mnogo oseb je bilo ubitih, mnogo tudi ranjenih. Vlada je odposlala vojaštvu pomoč.

Novo angleško ministerstvo.

Novo ministerstvo sicer še ni imenovano, a sestavljeno je že. Lord Kimberley prevzame ministerstvo unanijih del, Fowler upravo Indije, Morley upravo Irake, minister brez portfelja je lord Tweedmouth, tajnik drž. zaklada Thomas Ellis. Angleži pričakujejo od Roseberryja, da bo vodil drž. upravo bolj v demokratičnem zmislu nego njegov prednik. Ime Morleyjevo jamči, da se homerule ne pozabi. Na Francoskem ni ta prememba naredila dobrega utisa. Roseberry je prijatelj trozveze in Francozi se boje, da bi se odslej Anglija izdatno približala Nemčiji. To je menda prouzročilo časnikarske vesti, naznanjujoče, da se misli Francija približati Italiji.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 7. marca.

(Konec.)

Nadalje poročal je podžupan Petričič v imenu finančnega odseka o mestne klavnice in loterijskega posojila računskih zaključkih za leto 1893 ter o proračunu za leto 1894. Računski zaključek mestne klavnice izkaže v pretečenem letu skupnih dohodkov 22.060 gld. 34 kr., in skupnih izdatkov 11.580 gld. 22 kr., torej prebitka 10.471 gld. 12 kr. Primerjajoč to pokritje glavnici 190.953 gld. 89 kr., katera je investovana v klavnico, razvidno je, da se je ista obrestovala pretečeno leto z 5.48%, torej tako povoljno, kakor še nikdar od leta 1883, valed česar se je moglo odpisati 5551 gld. 99 kr. od računa izgube in dobička, torej od deficita, kateri je vzprejela narodna stranka od prejšnje mestne uprave. — Proračun za l. 1894. izkaže potrebščine 11.759 gld., pokritja 19.736 gld., torej prebitka 7977 gld. — Občinski svet odobril je brez debate računski zaključek in proračun za tekoče leto.

Gospod podžupan poročal je nadalje v obširnem referatu o glavni bilanci loterijskega posojilnega zaklada in o računu anuitet za leto 1893. Predložena bilanca izkaže in sicer pasiva 1.645.482 gld. 31½ kr. in aktiva 1.580.128 gld. 92½ kr., torej koncem pretečenega leta nedostatka 65.353 gld. 39 kr. Najeto mestno loterijsko posojilo obrestovalo se je torej z 4.82%, torej z 0.32% ugodnejše, nego to zahteva amortizovalni načrt. Gospodarilo se je torej dobro in vestno. Občinski svet odobril je brez debate ta računski zaključek ter podelil absolutorij knjigovodstvu loterijskega posojilnega zaklada. Uradnikom

dovolilo se je 200 gld. nagrade. — Ob jednom odobril je občinski svet proračun mestne loterijske posojilne zaklade za tekoče leto s potrebščino 71.685 gld. 07 kr. ter s pokritjem 75.397 gld., torej s prebitkom 3711 gld. 93 kr.

Obč. svet. Senekovič poročal je o projektovani zgradbi novega šolskega poslopja na barji. Občinski svet sklenil je brez debate, naj se novo šolsko poslopje za dvorazrednico zida ob cesti, držeči iz Ljubljane proti Igu na onem mestu, kjer se steka v to cesto iz Črnevasi vodeča cesta in sicer na parceli 1567½, ker pa je ta za zgradbo preozka, naj se od sosedne parcele dokupi toliko, kolikor je v to svrhu potrebno. Novo šolsko poslopje obsevalo bode dve učilnici, vsako za 60 otrok, stanovanje za nadučitelja in drugega učitelja, kabinet za učila, malo uradno pisarno; za šolskim poslopjem nahajalo se bode nepokrito telovadišče, potem pa šolski vrt, ki naj obsega vsaj šest arov.

Obč. svet. Gogola poročal je v imenu finančnega odseka o ponudbi gledé nakupa nekdanj Kravželjeve hiše št. 26 v Kravji dolini. Na javni dražbi dne 6. novembra pretečenega leta kupil je omenjeno hišo g. Josip Rogali za 4500 gld., kateri pa je pripravljen, prodati hišo mestni občini v svrhu razširjenja ondotne ceste, ostali k tej hiši pripadajoči svet pa hoče obdržati, ter na njem sezidati hišico. Poročevalec naglašja, da omenjena hiša stoji na javni cesti, da bi torej kazalo, podreti jo v javnem interesu, ker bi se cesta potem lahko razširila, kar je nujno potrebno. Občinski svet vzprejel je predlog poročevalca, naj mestna občina kupi hišo in pripadajoči svet, ako g. Rogali oboje da za 6000 gld.

Obč. svet. Valentinčič poročal je o nunskega samostana prošnji za napravo kanala radi odpeljave fekalij. Občinski svet prošnji radi mnogoterih ozirov ni mogel ugoditi, pač pa je sklenil, naj se v nunskem poslopju napravi dobro cementirana grebenična jama, katero bode mestni magistrat dal brezplačno izpraznjevati.

Konečno poročal je podžupan Petričič o mestne blagajnice in k nji pripadajočih fondov skontriranju dne 18. decembra 1893, ter konstatoval, da se je našlo vse v najboljem redu, kar je občinski svet vzel na znanje.

Radi pozne ure odstavile so se ostale točke z dnevnega reda, ter se je potem javna seja zaključila.

Domače stvari.

— (Poštni pečati.) Netrojokrat smo že ostro grajali postopanje poštne uprave glede dvojezičnih poštne pečatov, a še vedno se ta, za slovenski narod žaljiva stvar ni povoljno rešila, še vedno je mnogo poštne uradov celo na Kranjskem, kjer se rabijo samo nemški pečati. Taki poštne uradi so: na Vrhniki, v Šenturju pri Kranji, v Ljubljani (na železnici), v Jesenicah ob Savi, na Črnem Vrhu pri Idriji, v Kočevju, na Bledu, v Mengšu, v Št. Roku na Dolenjskem, v Kamni Gorici, v Trzinu, v Kranjski Gori, v Kropi, v Sevnici, v Zidanem Mostu itd. itd. Deloma so temu krive tudi dotične občine, ker se ne potegnejo dovolj odločno za dvojezične pečate. Saj to bi pri nas pač že vsak otrok moral vedeti, da brez trdega boja ni doseči pravice. Ponemod so pa tudi g. poštarji krivi, zakaj znano nam je, da imajo nekateri sicer dvojezične pečate, da pa jih ne rabijo, nego jih skrbno hranijo v dotičnih škatljicah. Ali delajo tako po svojem političnem prepričanju ali pa komisarju na ljubav, tega ne vemo razsoditi. Sicer pa se gode še druge nerednosti. Tako je Vrhnjski poštar, ki ima tudi dvojezični pečat, pa ga neče rabiti, neko v Kranj namenjeno dopisnico poslal v Kočevje — menda nemški učit — tamošnji poštar pa je v svetem tevtonskem ardu prečital napis „v Kranji“ in nad njega zapisal nemško ime tega mesta. Takih in enakih pritožeb imamo še več v zalogi. — Vrlemu rodoljubu, ki nas je na te nedostatke opozoril, izrekamo toplo zahvalo; doposlana nam dokazila smo izročili načelnikstvu „Slovenskega društva“, da ž njim podpre svojo pritožbo pri trgovinskem ministerstvu.

— (O se bne vesti.) Avskultanti brez adjuta za Primorsko so imenovani nastopni pravni praktikanti: dr. Karol Garavini, Peter Pinancig, Ivan Dougan, dr. Viktor Cesciutti in O. Brelich.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Pri koncertu „Glasbene Matice“ dne 12. in 14. marca v deželni redutni dvorani bode pelo 180 pevcev in pevk, popolni vojaški orkester pa, pomnožen po nekaterih civilnih muzikih, bode štel 50 mož. Proizvajal se bode, kakor smo že omenili, Haydnov svetovnoznani oratorij „Stvarjenje“. Skladba obseza tri dele in šteje 34 posameznih točk. Proizvajanje bode trajalo dve uri in pol. Za soli je vrlo dobro akorbljeno. Gdč. Leščinska (sopran) poje ulogo

Gabrijela in Eve, gosp. Razingar (tenor) ulogo Uriela, gosp. Vašiček (bas) pa ulogo Rafaela in Adama. — Začetek obakrat točno ob 8 uri zvečer. Cene prostorov: Cercle à 3 gld., sedeži I. vrste à 2 gld., II. vrste à 1 gld 50 kr., III. vrste in na galeriji à 1 gld., IV. vrste à 80 kr., vstopnice à 50 kr., za dijake à 30. — Sedeži in vstopnice se dobivajo v trgovini g. A. Zagorjana in na večer koncertov pri blagajnici. Teket à 10 kr.

— (Slovensko gledališče.) Sinočna predstava „Prodane neveste“ vršila se je na korist zaslužnemu kapelniku ter je prijateljem slovenske opere dala priliko, izraziti s sijajno ovacijo to, kar so v celi sezoni na tihem pripoznavali, namreč nemejeno zahvalo in priznanje železni vztrajnosti in neutrudnosti voditelja naše opere gosp. profesorja Grbiča. Ako primerjamo to, kar smo še pred tremi leti v čitalnici imeli, tiste borne predstave obiskanih, drugod že pozabljenih operet, s prvimi operetnimi in opernimi predstavami v novem gledališču, ki pa so tudi imele še očitno diletantsko lice, in potem s „Cavallerio“, „Čarostrelcem“ in naposled s „Prodano nevesto“, tako moremo z zadoščenjem konstatovati nepričakovano velikansk napredek. Razmere, ki so vladale in težkote, s katerimi se je bilo boriti, bile bi vsakega drugega kapelnika napotile, da bi bil taktirko v stran vrigel in vse popustil, ali našega Grbiča tudi v teh razmerah ni zapustilo upanje na boljšo bodočnost slovenske dramatične umetnosti. Vztrajal je in sedaj vidi, da je nastopila ta pričakovana boljša bodočnost, ki je sad njegove delavnosti in njegove vztrajnosti! Zato pa je bila povsem zaslužena sinočna ovacija, pri kateri so bili g. Grbiču izročeni trije lorovenci s krasnimi narodnimi trakovi (Ženski zbor — svojemu ljubljensku kapelniku; — Zbor „Prodane neveste“ — svojemu neutrudljivemu pevovodji; — četverspev: Branke, Dečman, Lilek, Pavšek) in devet prelepih velikih šopkov, dočim je vse gledališče odmevalo od burnega ploskanja. O prestavi nam ni treba govoriti. Solisti in koristi so pač čutili, da gre lep del kapelniku dane hvale tudi njim in to je uplivalo, da so peli še z večjo ognjevitostjo, nego navadno. Lahko bi rekli, da je bilo vse krasno, da nista bili materi (katerih jedna je v sekstetu forcirala druga pa distonirala) preveč mlado ličeni in da clowai niso uganjali tako nerodnih burk. —ff—

— (Gospa Borštnik-Zvonarjeva v Zagrebu) Danes nastopi prva igralka slovenskega gledališča, izborna naša herojna gospa Borštnikova na Zagrebškem narodnem gledališču in sicer v ulogi Marguerite Gautier v Dumasovi „Dami s kamelijami“, v soboto pa v Ibsenovi „Nori“. Zagrebški listi jo pozdravljajo prav simpatično.

— (Za „Narodni dom“) nabrale so rodoljubne dame v Starem Trgu pri Loži do 2. marca letos v veseli družbi 12 gld. z upanjem, „da ta dar podviza tudi druge rodoljubkinje k marljivemu nabiranju novcev v prid „Narodnemu domu“, s tolikim hrepenenjem pričakovanemu“. Nabrano svoto so dame vložile na posebno knjižico starotrske pred kratkim ustanovljene posojilnice in danes izročile to knjižico upravnemu odboru „Narodnega doma“, kateri hvaležno jemlje rodoljubni dar na znanje in z darovalkami izraža nado, da najdejo obilo posnemalk. Živile rodoljubne darovalke!

— (Umrli) je danes zjutraj v Ljubljani gospa Terezija Polec, mati Kamniškega sodnika gosp. Julija Polca, stara 78 let. N. v m. p!

— (Prodaja lekarne.) Tukajšnje lekarno „Marija pomagaj“, katero je nekaj let imel v najemu gosp. Grötschl, prodal je nje lastnik gosp. Birschitz gosp. Edvardu Svobodi lekarnarju v Trzinu na Štežakem. Novi lastnik izvrševal bode sam lekarnarski obrt v Ljubljani.

— (Nov mestni nasad.) Minule dni nasadilo se je ob desni strani dovozne ceste k dolenskem kolodvoru „Pod zelenim hribom“ več mladih kostanjevih dreves, s katerimi je dobila ta cesta svoj novo nasajen drevored.

— (Na denašnji mesečni semenj) došlo je z dolenske strani zopet obilo sejmarjev in je bil promet na dolenski železnici kaj živahen.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 25. februarja do 3. marca. Novorojencev je bilo 19 (= 81.20‰), umrlih 19 (= 31.20‰), mejnjimi so umrli za škrlatno 1, za tifusom (legarjem) 1, za davico 2, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 1, vled mrtvouda 1, vled starostne oslabelosti 2, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlimi bili so

tujci 4 (= 21‰), iz zavodov 9 (= 47.3‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za škrlatno 4, za vrtico 3.

— (Novo gasilno društvo) se snuje v Poljanah pri Črnomlju. V snovalnem odboru so gg.: Peter Majerle, gostilničar, Pavel Barec, trgovec, Peter Štavadobar, trgovec, vsi v Predgradu in Ivan Zupanec, učitelj v Starem trgu.

— (Pravi Italijani in lahonci.) Da je poturica desetkrat hujši od Turka, je star pregovor. Isto prikazen vidimo pri naših lahonih, ki se mnogo krat zaganjajo po naših primorskih pokrajinah v Sloane in grde naš jezik in naše narodne prizadeve. Pravi Italijani pa so mnogo pošteniji in so se n. pr. razne italijanske novine izrazile prav pohvalno o znani brošuri Perislava Starigradskega, ki je ožigosal način, po katerem hote v malem Zaderskem semenišču jezuviti odgajati hrvatske klerike. Izmej teh novin naj omenimo Milanski resni časopis „Critica sociale“, ki se jako laskavo izraža o zadržanju knjižice in imenuje delovanje jezuitov — protinarodno. „Slovenca“ v tolažbo povemo, da smo to vest posneli po dobro katoliškem Zagrebškem „Obzoru“.

— (V spomin Ivanu Dolinarju.) V Tržaški „Edinosti“ vzpodbuja „delavec in oče 4 otročičem“ Tržaške rodoljube, naj pravočasno store potrebno, da se ne bode prekopal grob pokojnega Ivana Dolinarja in odstranil lepi spomenik, ki so ga postavili hvaležni Slovenci Tržaški možu, ki je deloval tako neumorno v prosep Slovenstva. Temu klicu se pridružujemo tudi mi in smo preverjeni, da bode v merodajnih krogih našel odmev ter da tudi na dalje ostaneta ohranjena potomcem grob in spomenik zaslužnega pokojnega boritelja ob obalah sinje Adrije.

— (Tatinsko društvo,) ki je že par mesecev krada posebno po Tržaških prodajalnicah jestvin v Sv. Ivnaskem okraju in izvedla 18 deloma izvršenih deloma pa samo poskušanih tatvin, je končno zasačila policija. Tatovi so bili štirje, Andrej Trobar iz Ajdovskega okraja, dva njegova sinova in še drug pomagač. Mnogo ukradenega blaga se je našlo na njih domu v Sv. Ivnaskem okraju, ostalo pa zakopano na polji v dveh sodih in štirih vrečah. Drzne tatove dejali so pod ključ.

— (Predsednik jugoslovanske akademije) č. g. Josip Torbar je popolnoma ozdravel, kakor povzamemo hrvatskim listom.

— („Hrvatski Sokol“ v Zagrebu) ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 18. t. m. ob 11. uri zjutraj z običajnim dnevnim redom. V pustnem času je bilo število telovadcev nekoliko manje nego običajno.

— (Razžaljen slon.) V Zagrebu je na živinskem trgu zverinjak, ki ima mej drugimi živalmi tudi slona. Te dni dražil je neki vojak dobrovoljnega debelokožca s tem, da mu je molil nasproti presto, katero je pa vselej takoj umaknil, ko je slon hotel zaseči jo z rilcem. Te šale se je pa slon kmalu naveličal. Mestu po presti segel je z rilcem po vojaku, ga objel okolu vrata in dvignil v zrak ter parkrat dobro stresel, potem pa spustil na tla. Mej gledalci nastal je strah, mladini pa je bila vsa stvar jako po volji. Vojak sicer ni hudo poškodovan, vendar pa so ga odvedli v bolnico, kjer ima čas, da premišljuje, kako dolgo se sme brez kazni grešiti na potrpežljivost slona.

— (Razpisane ustanove.) Kakor se nam poroča, razpisane so 4 ustanove grofa Cudroipa, vsaka v znesku 42 gld. Pravico do teh ustanov imajo siromašne, za možitev sposobne hčere takih po prvi vrsti oženjenih podčastnikov, ki so služili ali pa še služijo pri kakem v nekdanjih notranjeavstrijskih deželah garuizujučem polku. Prošnje vložiti je do konca tega meseca pri dotičnih polkovnih poveljstvih.

— (Razpisane službe.) Pri namestništvu v Zadru je izpraznjenih več mest konceptnih in stavbinskih praktikantov. Proslcem se nudi izredno ugodna prilika, da takoj pri nastopu službe dobé adjutum 500 do 600 gld., kar sicer pri državnih službah ni običajno.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Upor mej pomorskimi kadeti.) Že dlje časa se je opazalo, da nekaj vre mej kadeti pomorske akademije v Benetkah. Minulo soboto pa je prišlo do očitnega upora, ki bode imel poleg krvi, ki je že tekla, še neprijetne posledice. Pri obedu dvignilo se je 300 kadetov, ki so napadli častnike, kriče: „Doli s častniki! Pobijte jih!“ Kadetje lučali so častnikom krožnike, čaše, nože in vilice v obraz in nastala je krvava bitka, ter je bilo na obeh straneh več ranjenih. Poveljnik akademije kontreadmiral De d o t i, ki je takoj prihitel na lice mesta, naredil je mir in dal odvesti vse kadete zvezane v vojno kaznilnico. Zaradi daljnega postopanja se je brzojavilo ministru mornarice.

* (Velikansk projekt.) V Grosnem v severnem Kavkazu so našli zopet bogate zaloge nafte, iz katere se izdeluje petrolej. Nekateri vrelci dajo nad 200 000 pudov (à 40 funtov) na dan. Nekateri posestniki nameravajo narediti poseben naftovod, po katerem bi se nafta odvajala v Novorošijsk. Stroški so proračunjeni na osem milijonov rubljev.

* (Telefonija brez žice.) Električ angleskega generalnega poštnega urada Henry Preece se bavi že deset let z vprašanjem, kako bi se dalo telefonirati brez žice. Pri Cardiffu se je to praktično poskušalo na dveh otokih, ki sta po 1 in 3 angleške milje oddaljena od obali. Poskus se je izvršil prav dobro. Tudi na večje daljave se je poskušalo, vendar so se čuli le posamni toni, a besede se niso mogle razložiti. Preece je preverjen, da se bode lahko telefoniralo celo iz Dowera v Calais brez žice.

* (Poljub proti volji.) Na Angleskem se kaznuje dokaj strogo, kdor poljubi kako deklico proti njeni volji. Te dni bil je obtožen neki George Joud, ki je na ulici siloma poljubil neko deklico. Rekel je prav hladnokrvno, da je deklo naredilo globok utis na njega, ker je bilo tako „pripravno oblečeno“. Posebno nje klobuk ga je mikal. Sodnik je obsodil Jouda na mesec dnij zapor.

Književnost.

— Zabavna knjižnica za slovensko mladino. Ureduje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središču. III. zvezek. V Ljubljani, 1894. Zalaga izdajatelj. Tisk Katoliške Tiskarne. Cena 15 kr. Str. 43. V to lično knjižico zbral je izdajatelj dvanajst mikavnih pripovedek in pravljic, poučno črtico o petroleju, več srečno izbranih pregovorov, izrekov in pametnic, razne splošno zanimive in koristne sestavke ter nekaj primernih kratkočasnic, ugank, rebusov in računskih nalog in tako obogatil našo, mladini namenjeno literaturo za lepo delce. Vsi spisi so urejeni po zdravih pedagoških načelih, vsi so primerni obzorju otrok in pisani v lepem jeziku, tako da moremo knjižnico prav toplo priporočiti, želeč, da bi našla obilno podporo pri vseh mladinskih ljubih.

— Stenograf, glasilo hrvatskog stenografskog društva u Zagrebu prinaša v št. 9. in 10. obširno kritiko Bezenšekove knjige „Slovenska stenografija“, katero je izdala „Matica Slovenska“. V prilogi je več zanimljivih jako lično izdelanih stenografskih vaj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. marca. Včeraj popoldne vršilo se je v navzočnosti skoro vseh ministrov, predsednika gospodske zbornice grofa Trauttmansdorffa, podpredsednikov kneza Schönburga in grofa Falkenhayna ter poslancev grof Hohenwart, Klun, Viktor Fuchs, grof Deym (konservativci), Zaleski, Jedrzejowicz, Chrzanowski, grof Pininski (poljski klub), dr. Heilsberg, dr. Russ, grof Kuenburg, baron Widmann, baron Dumreicher (levičarji), grof Fran Coronini in baron Rollberg (levi centrum) posvetovanje o volilni reformi. Minister notranjih del Bacquehem je razložil načrt in ga obširno utemeljeval. Voditelji poljskega in levičarskega kluba ter Coronini so se izrekli za načrt, grof Hohenwart pa odločno proti njemu.

Berolin 8. marca. Odsek za posvetovanje o trgovinski pogodbi z Rusijo je odobril vse tarife na ruske uvoznine v zmislu vladne predloge.

London 8. marca. Gladstone je obolel in mora ležati v postelji.

London 8. marca. Pred policijsko postajo v Bow-Streetu našla je policija predsi- nočnim veliko, skrbno izdelano bombo.

London 8. marca. Reuterjev bureau javlja iz Tourbana, da je pri reki Zambesi prišlo do krvavega konflikta mej angleško in portugalsko posadko.

Gospod Mirosljub v Lokavcu: Vašega dopisa ne moremo vzprejeti. Storili bi to kvečjemu, če se podpišete, a tudi v tem slučaju le s primernimi premembami.

stoji
 za vsa leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

7. marca.

Pri **Malič**: Linner, Mang, Maikus, Dietrichstein, Pollak, Hochmuth, Abeles, Glas z Dunaja. — Stern iz Linca. — Stöckl iz Celja. — Obermann iz Kočevja. — De-bida iz Lesc.

Pri **Sionu**: Ibold, Khern, Petrovita, Hartmann, Deutsch z Dunaja. — Finger iz Plzna. — Suša iz Senožed. — Lušin iz Zagreba. — Hmelak, Tedeschi, Schepitz iz Trsta. — Polak, Dimnik iz Trbovelj. — Cronavettvogel iz Kamnika.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. marca	7. zjutraj	728.5 mm.	2.6° C	sl. jzh.	obl.	
	2. popol.	728.3 mm.	7.4° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm
	9. zvečer	731.2 mm.	1.2° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 3.7°, za 1.1° nad normalom.

dné 8. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	10	"
Avstrijska zlata renta	119	"	95	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	70	"
Ogerska zlata renta 4%	118	"	20	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	40	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1025	"	—	"
Kreditne delnice	368	"	75	"
London vista	124	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	97 1/2	"
20 mark	12	"	20	"
20 frankov	9	"	90 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	84	"

Dné 7. marca t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	50	"
Ljubljanske srečke	24	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	286	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	34 1/2	"

Pretužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša iskreno ljubljena mati, stara mati, sestra, tašča, gospa

danés dné 8. marca ob 1/4. uri zjutraj, prejemša svetstva za umirajoče, po kratki in mučni bolezni, v 78. letu svoje starosti, zaspala blaženo v Gospodu.

Truplo predrage rajinke bode v petek dné 9. marca ob 4. uri popoldne v hiši žalosti v Kravji dolini št. 20 svečano blagoslovljeno, prepeljano na pokopališče k sv. Krištofu ter ondi pokopano v lastni gomili.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

Draga pokojnica bode priporočena blagemu spominu in molitvi. (257)

V Ljubljani, dné 8. marca 1894.

Julij Poleo, o. kr. okrajni sodnik, sin. — **Josipina Poleo**, hči. — **Ivana Pucher**, sestra. — **Ana Poleo** rojena **Podrekar**, sinaha. — **Janko, Julij, Josip Poleo**, vnuki.

V Ljubljani, v Lingarjevih ulicah št. 7 je na prodaj

v vrednosti 10.000 gld. — Več pove lastnik istotam v II. nadstropji. (221—4)

Oddá se za 5000 gld. poleg ceste stoječa

s 4 sobami v prvem nadstropji, v pritličji je velika soba za goste, 2 kleti in kuhinja. — Natančneje se poizvé pri lastniku g. **Lorencu Rupnik-u**, krčmarju v Idriji št. 393. (248—1)

V nekem manjšem župnijskem kraju, 1/4 ure od neke postaje južne železnice, z lepo lego, proda se takoj in po ceni prav dobro ohranjena hiša, v kateri se že dlje časa kramarska obrt izvršuje, zajedno z vrtno in poljem. Pri kupu se potrebuje samo svota 800—1000 gld. Posebno priporočilno je to posestvo za penzioniste, vdove ali pa zasebnike, ki iščejo še rahljih dohodkov. Več se izvé v **A. Kalisa pisarni za posredovanje pri zasebnih opravilih na Prešernovem trgu v Ljubljani**. (214—2)

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pízenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Ouhri, Genavo, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Pízenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pízenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pízenja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Ouhriha, Bregnice, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje. " 12. " 00 " opoldne " " " 6. " 10 " zvečer " " "

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja. " 1. " 01 " popoldne " " " 8. " 46 " zvečer " " "

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik. " 9. " 05 " popoldne " " " 6. " 50 " zvečer " " "

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. " 11. " 15 " dopoldne " " " 6. " 30 " zvečer " " " (4—53)

Za neko posestvo v večjem mestu na **Kranjskem**, ki leži ob železnici in ki je v zakup dano, se išče oseba, ki bi hotela isto nadzorovati in bi imela za to prosto stanovanje in deputat. — Naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (252—1)

Agenti za spečavanje zakonito dovoljenih srečk, katere je moč plačati tudi na obroke, se nameščujejo proti visoki proviziji, in če so posebno rabljivi, tudi s stalno plačo. — Ponudbe na Hauptstädtische Wechselstuben Gesellschaft **ADLER & Co.** v Budimpešti. — Ustanovljeno leta 1874. (229—2)

V nedeljo dné 11. marca ob 3. uri popoldne se bodo na **Šiščarskem polju** v bližini državne in Kamniške železnice, pri rudečem križu

potom javne dražbe prodali.

Pogoji se poizvedó pri županstvu.

dné 7. marca 1894

Župan: **Kauschegg**.

Ponudbe z dokazili zmožnosti in spričevali o dosedanjem službovanji naj se pošljejo

do 15. marca t. l.

upravnemu odboru „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Na najnovejši in najboljši način umetne (694—68)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarkega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

se dá v najem

na deželi v jako pripravnem kraju, tik farne cerkve in štirirazredne šole, kjer ni do sedaj nobenega peka. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

So nedosežno nizki ceni se dobé

in dobri rouleauxi (zastirala za okna) v slovečem etablissementu pohištva Iv. Baar-a naslednika, Dunaj, IX., Währingerstrasse 26. Mnogoštevilna priznanja. (253—1)

Čast mi je naznaniti p. n. slav. občinstvu, da sem na tukajšnjem trgovišči na **Starem trgu št. 28**, poleg c. kr. poštne filijale

otvoril kupčijo

s **suknom, manufakturnim, platnenim in perilnim blagom**.

Moja zaloga je prevedena s čisto novim in trpežnim blagom in skrbel bodem, da z **najnižjo ceno** vsake vrste blaga dosežem zadovoljnost svojih kupčevalcev ter s tem uljudno vabim k obilnemu obisku moje trgovine.

V Ljubljani, dné 1. sušca 1894. (232—2)

Z odličnim spoštovanjem

Fran Ks. Habianič.